

## Edizioni

- letto 495 volte

## Fratta

I.  
De Dieu non puesc pauc ben parlar  
ni mout no·us en sai ysse·nir,  
quar gran res restari? a dir  
e·l paucs es pus que non apar;  
mas pus ylh m?abriv? en valor  
al belh sen si cuma parier  
ben tanh dir a dreg per s?amor  
so qu?al sieu poble a mestier.

II.  
Don dic cossi deu esguarar  
quals es ni que deu devenir,  
e s?om so meti? en cossir  
ia res no·s deuria prezar;  
mas l?uelh belh tenon tenebror  
e l?esguart gloton desirier,  
e·l cors cossenten la folhor  
guida l?arm? a mal destorbier.

III.  
De que·m puesc pro meravillar  
cum per se non pren hom albir;  
que, quan que·l tric, l?er a murir  
e pel pas ansessor passar;  
et en tan estranha flairor  
revertis qui·s pus bobansier  
qu?als auzens hi a gran feror,  
mas huey oblidon aquo d?ier.

IV.  
Mout es grieu e fort et amar  
als trespasans de desgiquir  
d?aysso de que·s degran aizir,  
ans que·ns sobrevengues afar;  
qu?ieu sai que tart, si contra·l cor,

no·s cobri hom ben del arquier  
que del colp sentra la viguor,  
quar trop val guarda de premier.

V.

Mas grieus es hom a castiar  
que mais ama son dan chauzir;  
mas qui·s volgues tant enantir  
vas ben cum contra mal obrar,  
ia non perdere·l regn? aussor  
pel ioy d'aquest mon messongier;  
quan la carn caitiv? a sabor  
l?esperitz pren gran encombrier.

VI.

E que·us puec per peior contar  
d?ome, si·l vey ben resplandir  
de ren qu?el segl? ay? a formir,  
mas ab Dieu no·s sap acordar;  
e tot l?als es dezanador  
e desrefugen e corsier,  
per qu?om ren a son creator,  
pus mor, dels faitz respost entier.

VII.

E pus Dieus nos denha donar  
vezer, entendre et auzir  
e sen e saber e sentir  
e tanta riques? ad uzar,  
be·ns degr?esser sovenidor;  
quar tort ten qui d?autruy terrier  
deven rics e del frug melhor  
es escas al don a sobrier.

VIII.

Per qu?er escur so qu?ar es clar  
lay on Dieus mostrara·l martir  
qu?elh sostenc per nos a guarir;  
on nos sera totz a tremblar  
lo iorn del iutjamen maior,  
on non aura ren d?ufanier;  
qu?ab gran ioi et ab non pauc plor  
eissens desebran duy semdier.

IX.

On chascuns se degra senhar  
et esser soven en sospir  
com Dieus se denhet humelir  
e que pres per los sieus salvar,  
e quan pauc porton tug del lor  
seguintre lo sanglot derrier;  
quar mout met estreicha labor

cel que trop s'en fai parsonier.

X.

E com lo blanc e·l vert e·l var  
sostenc, el fai demeg servir;  
don no·il platz alcus bes ufrir  
per aquel qui n?ar? a penar.  
E totz temps reviura dolor  
tot so qu?el segl? es d?alegrier,  
car aver vas nostre Senhor  
ni quan qu?es no val un dinier.

XI.

A! co·s pot pauc quascus fiar  
en quan say laissa al transir,  
si·lh eys no so sap devezir  
tan gen que·s puesca profichar;  
e tan breu vid? an li pluzor,  
vilan e clerc e cavalier,  
e tan tost torn? en amargor  
lo ioys d?aquest segle leugier.

XII.

Mas Dieus per la sua doussor  
nos don cum siam tal obrier,  
que·ns acuelha en resplandor  
on li sieu sanh son eretier. Amen.

- letto 375 volte

Credits | Contatti | © Sapienza Università di Roma - Piazzale Aldo Moro 5, 00185 Roma T (+39) 06 49911  
CF 80209930587 PI 02133771002

---

**Source URL:** <https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=laboratorio/edizioni-137>